

ภาคผนวก ข

ประวัติ พัฒนาการของศิลปะการแสดงโนราในชุมชนบ้านเกาะประดู่

ประวัติความเป็นมาของโนรา

1. ตำนานโนราจากการบอกเล่าของนายมี หวานแก้ว ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับศิลปะการแสดงโนราในทุกด้านทั้งเรื่องการรำ เรื่องบทกลอน เรื่องเครื่องดนตรีโนรา ความเชื่อเกี่ยวกับโนรา และอื่น ๆ อีกมาก รวมทั้งเป็นผู้ที่มีบรรพบุรุษในครอบครัวเป็นโนราเรื่อยมา ซึ่งเป็นคนอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลาและย้ายเข้ามาอยู่ในชุมชนกว่า 60 ปีโดยการแต่งงานกับคนในชุมชนคือ นางภา หวานแก้ว (ปัจจุบันเป็นครูหนึ่งที่สอนโนราคนในชุมชนบ้านเกาะประดู่) โดยตำนานโนราจากการบอกเล่าของนายมี หวานแก้ว (สัมภาษณ์) สรุปได้ว่า โนราเป็นการรำรำซึ่งเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองพัทลุง บริเวณเกาะกะซังหรือเกาะสีซัง¹ เมืองสทิงพระซึ่งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มทะเลสาบสงขลาฝั่งตะวันออก โดยขณะนั้นเมืองพัทลุงมีศูนย์กลางอยู่ที่บางแก้ว (ปัจจุบันคือบริเวณวัดตะเข้ยนบางแก้ว อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง) มีเจ้าเมืองชื่อท้าวโกสินทร์ มีมเหสีชื่อนางอินทรภรณ์หรือศรีมาลา ซึ่งมีเชื้อสายของชาวอินเดีย เมื่อตั้งครุฑและอายุครุฑจะครบกำหนดคลอดได้ออกเดินทางไปอินเดียเพื่อไปคลอดที่บ้านเกิด เมื่อเดินทางไปยังไม่ถึงได้เกิดลมและมีพายุฝนอย่างหนัก ทำให้ต้องคลอดบนเรือ และตั้งชื่อลูกซึ่งเป็นธิดาว่า ศรีคงคา และเดินทางกลับมาที่เมืองพัทลุง ต่อมาเมื่อเวทยามาเข้าฝันทำให้นางศรีคงคาได้ฝันเห็นการรำรำของเทพธิดา และได้ชวนพี่เลี้ยงในวังฝึกรำกันจนชำนาญ มีการทำเครื่องดนตรี คือ กลอง ทับ โหม่ง ปี่ ฉิ่ง และแตรระมาใช้ในการรำรำและแอบเล่นโดยมิให้บิดามารดา รู้ ต่อมานางศรีคงคาหรือศรีมาลาได้ลักลอบได้เสียกับพระม่วงทองซึ่งเป็นมหาดเล็กคนสำคัญของเมืองพัทลุงโดยที่ไม่มีใครรู้ จนต่อมาไม่นานเวทดาได้ส่งเทพสิงหรบแบ่งภาคมาอยู่ที่เมืองมนุษย์โดยลงมาอยู่ในดอกบัวและดลจิตดลใจให้แม่ศรีคงคาอยากกินดอกบัวดอกนั้นและให้นางสนมกำนัลไปนำมาให้ และต่อมาไม่นานก็ตั้งครุฑ จนเรื่องราวการตั้งห้องทราบถึงพระบิดาและได้นำตัวนางศรีคงคามาสอบสวนแต่นางศรีคงคาไม่ยอมเปิดเผยความจริง ทำให้ท้าวโกสินทร์โกรธมาก ไล่ออกจากวังและให้ล่อยแพออกไปพร้อมกับนางสนมกำนัล โดยขณะที่อยู่บนแพนั้นแพได้ไปติดกับไม้ตะเคียนซึ่งหักโค่นลงมาและ

¹ เกาะกะซัง หรือเกาะสีซัง ปัจจุบันคือ แหลมชันหรือแหลมกะซังที่ตั้งอยู่บริเวณเกาะใหญ่ อำเภอกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา (นายมี หวานแก้ว, สัมภาษณ์, 22 ธันวาคม 2552)

ลอยขวางแพอยู่ นามสนมกำนัลและทหารจึงช่วยกันตัดออกและนำไปมาทำเป็นหน้าพรานและเดินทางต่อมาจนแพลอยไปติดอยู่ที่เกาะกะซังหรือเกาะสีซัง ได้เจอกับตายายคู่หนึ่งและไม่ต้องการให้ใครรู้ชื่อที่แท้จริงจึงเปลี่ยนชื่อเป็น นวลทองสำลี ต่อมาได้คลอดลูกและตั้งชื่อว่า เจ้าชายน้อย และเลี้ยงดูจนโตพร้อมกับสอนรำจนเก่งและออกร่ำรำจนเป็นที่ขึ้นชอบและเลื่องลือทั้งคนบนเกาะและคนต่างถิ่นที่มาค้าขาย จนต่อมาเรื่องราวการรำรำนี้ทราบถึงท้าวโกสินทร์จึงให้ทหารไปเชิญมาที่บางแก้ว เมื่อมาถึงก็จัดให้มีการรำ โดยให้เจ้าชายน้อยเป็นผู้รำ ท้าวโกสินทร์ชอบเป็นอย่างมาก และจำนางศรีคงคาหรือนางนวลทองสำลีได้ ด้วยความที่เจ้าชายน้อยรำได้อย่างสวยงามมาก ทำให้ความโกรธเคืองที่เคยมีนั้นหายไปและให้ทั้งคู่กลับมาอยู่ที่เมืองเหมือนเดิม และประทานเครื่องแต่งกายของตนให้แก่หลายชาย และเรียกชื่อการรำนี้ว่า ชาตรี และพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้แก่เจ้าชายน้อยเป็น ขุนศรีศรัทธา โดยต่อมา ขุนศรีศรัทธาได้ออกร่ำรำไปทั่วและมาขึ้นแพที่หน้าวัดแห่งหนึ่ง เรียกว่า ท่าแพ และต่อมาเพี้ยนเป็นท่าแค¹ และฝึกศิษย์อยู่ที่บริเวณโคกขุนทา² และเป็นที่พักกระดุกของขุนศรีศรัทธา โดยตำนานโนราในทัศนะของนายมี หวานแก้ว นั้นเป็นตำนานที่คล้ายคลึงกับบทกลอน 4 ของโนราดังนี้

ก่อเกือกำเนิด	คราเกิดชาตรี
ปางหลังยังมี	เมื่อครั้งตั้งดิน
บิดาของเจ้า	ชื่อท่านท้าวโกสินทร์
มารดาอุพิน	ชื่อนางอินทรภรณ์
ครองเมืองพัทลุง	เป็นกรุงธานี
บุตรชายท่านมี	ชื่อศรีสิงห์
ทุกเช้าทุกค่ำ	เที่ยวรำเที่ยวร่อน
บิดามารดร	อวรณ์อับอาย
คิดอ่านไม่ถูก	เพราะลูกเป็นชาย
ห้ามบุตรสุดสายน	ไม่ฟังพ่อแม่
คิดอ่านไม่ถูก	จึงเอาลูกลอยแพ
สาวชาวชะแม	พร้อมสิบสองคน
มาด้วยหน้าไย	ที่ในกลางหน

¹ท่าแค หมายถึง บ้านท่าแค ตำบลท่าแค จังหวัดพัทลุงในปัจจุบัน

²โคกขุนทา หมายถึง พื้นที่หนึ่งซึ่งเป็นเนินดิน กว้างประมาณ 1 ไร่ อยู่ในพื้นที่หมู่ 5 ตำบลท่าแค อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ปัจจุบันถูกเปลี่ยนเป็นที่อยู่อาศัยของคนในชุมชน

บังเกิดลมฝน	มีดมมเมฆัง
คลื่นซัดมิ่งมิตร	ไปติดเกาะสี่ซัง
สาวน้อยร้อยซัง	เคื่องคังบิตร
จับระบำรำร่อน	ที่ดอนเกาะใหญ่
ข้าวโพดสาลี	มากมีถมไป
เทวาเทพไท	ตามไปรักษา
รู้ถึงพ่อค้า	รับพาเข้าเมือง
ฝ่ายปีตรงค์	ประทานให้เครื่อง
สำหรับเจ้าเมือง	เปลื้องให้ทันที
นับแต่นั้นมา	เรียกว่าชาตรี
ประวัติว่ามี	เท่านั้นแหละหนา

(นายมี หวานแก้ว, สัมภาษณ์, 22 ธันวาคม 2552)

2. ตำนานโนราจากการบอกเล่าของนายแป้น เรื่องแก้ว นายแป้น เรื่องแก้ว ถือ

เป็นโนราที่มีความรู้ในด้านศิลปะการแสดงโนราอีกท่านหนึ่ง ปัจจุบันเป็นครูโนราสูงสุดที่ยังมีชีวิตอยู่ของคนที่เข้ามาเป็นโนราตั้งแต่พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา ในชุมชนบ้านเกาะประดู่ เนื่องจากเป็นผู้หนึ่ง ที่สอนครูโนราของโนราบ้านเกาะประดู่ คือโนรากัด ทับรอด เป็นผู้ร่วมสอนโนราและทำพิธีกรรม ครอบเทริดให้แก่โนราบ้านเกาะประดู่ทั้งหมด นับตั้งแต่ พ.ศ. 2535 เป็นต้นมาและเป็นผู้ที่ได้รับการ ยอมรับว่ามีความรู้ความสามารถทางด้านโนรามากที่สุดในตำบลท่ามะเดื่อปัจจุบัน โดยประวัติ ความเป็นมาของโนราจากนายแป้น เรื่องแก้วนั้น เป็นประวัติที่มีที่มาจากบอกเล่าของครูโนราใน อดีตสืบต่อกันมาและอ้างอิงร่วมกับบทกลอนของโนราซึ่งสืบทอดมาจากครูโนราของตนเองหลาย รุ่น โดยการบอกเล่าเกี่ยวกับตำนานความเป็นมาของโนราของนายแป้น เรื่องแก้ว (สัมภาษณ์) สรุป ได้ว่า โนราเกิดขึ้นที่เกาะกะซังซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเมืองพัทลุงในสมัยที่ตั้งเมืองอยู่ที่บางแก้ว ปัจจุบันคือวัดตะเขียนบางแก้ว โดยในสมัยนั้นมีเจ้าเมืององค์หนึ่งชื่อท้าวโกสินทร์หรือพระยา สายฟ้าพาด มีมเหสีชื่อนางอินทรภณีย์หรือศรีมาลา ร่วมกันปกครองเมืองพัทลุง มีบุตร คือ นางนวลทองสำลีหรือศรีคงคา ที่อยู่มาวนหนึ่งได้มีเทพธิดามาเข้าฝันและร้ายำให้ดู เมื่อตื่นขึ้นมา ก็ยังจำทำรำทั้งหมดได้ดีและไปเล่าเรื่องความฝันให้บิดา มารดา รวมทั้งนางสนมฟัง แต่ไม่มีใครเชื่อ ในสิ่งที่นางนวลทองสำลีเล่า นางจึงร้ายำให้ดูและชักชวนให้พระพี่เลี้ยงและนางสนมในวังฝึกรำร้ายำ ตามทำรำที่นางจำได้ ทำให้เริ่มมีการฝึกรำร้ายำขึ้นในวังเจ้าเมือง ต่อมาไม่นานพระอินทร์ได้ให้เทพ สิงหมาจากุติในดอกบัวและดลบันดาลให้นางนวลทองสำลียากกินดอกบัวนั้นและสั่งให้สนมไป

นำมาให้กินและเมื่อกินได้ไม่นาน นางก็เริ่มตั้งครุฑทั้งที่ยังไม่ได้แต่งงาน เมื่อเรื่องราวทราบถึงท้าวโกสินทร์ทำให้โกรธมาก และขับไล่นางออกไปจากเมือง นางนวลทองสำลีและสนมถูกไล่อพยพไปอยู่กลางทะเล ช่วงเวลานั้นมีเทวดาดลบันดาลให้เกิดลมฝนพัดอย่างหนักและพัดพาของนางนวลทองสำลีไปติดอยู่ที่เกาะกะซังหรือเกาะสีซัง เมื่อไปถึงไม่มีที่อยู่และไม่มีอะไรจะกิน เทวดาได้ช่วยและนิมิตศาลา ที่นอน หมอนให้เป็นที่พัก และเมื่อครบกำหนดคลอดจึงคลอดลูกออกมาเป็นชายและตั้งชื่อว่า ศรีสิงห์หรือเทพสิงห์ เมื่อลูกโตก็ได้สอนการรำให้แก่ลูกและสนมที่อยู่ด้วยจนชำนาญและออกร่ำรำไปทั่วพื้นที่ จนต่อมาหลานของท้าวโกสินทร์ได้ออกมาตรวจในพื้นที่นี้และพบเห็นการรำรำดังกล่าวและเข้าไปพูดคุยทำให้พบว่านี่คือลูกของท้าวโกสินทร์ที่ถูกไล่ออกมา และมีความสงสารเลยชวนกลับไปเมืองพัทลุงเพื่อรำให้ท้าวโกสินทร์ดูและหวังว่าท้าวโกสินทร์จะให้อภิเษก เมื่อไปถึงก็มีการรำถวายโดยแต่งกายแบบชาวบ้านธรรมดาทั่วไป เมื่อท้าวโกสินทร์เห็นก็ชื่นชมมากและเรียกเข้าไปพูดคุย นางนวลทองสำลีให้ลูกเข้าไปพบ เมื่อเข้าไปถึงท้าวโกสินทร์ก็ถามว่ามาจากไหน เป็นคนไหน ศรีสิงห์จึงได้เล่าเรื่องราวความเป็นมาทั้งหมดให้ฟัง เมื่อท้าวโกสินทร์ฟังจนจบก็รู้ว่าที่แท้ก็คือหลานของตนเองเกิดความรักเอ็นดูโดยความโกรธที่มีทั้งหมดหายไป และประทานเครื่องแต่งกาย¹ รวมถึงมงกุฎ² ให้เป็นเครื่องแต่งกายในการรำรวมถึงตั้งชื่อการรำนี้ว่า โนราชาตรีเปลี่ยนชื่อหลานว่า ศรีศรัทธา และให้กลับมาอยู่ในเมืองเหมือนเดิม

โดยการบอกเล่าตำนานโนราชาของนายแป้น เรื่องแก้ว เป็นไปตามบทกลอนที่ใช้ร้องในพิธีกรรมโนราโรงครูเพื่อเป็นการเชิญครูและเล่าเรื่องราวความเป็นมาของโนราโดยมีเนื้อความดังนี้

นางนวลทองสำลี	เป็นบุตรศรีเจ้าพระยา
นางลักษณงามหนักหนา	จะแจ่มดังอัปสร
เทวดาเข้าดลจิต	ใ้หินเมตรเทพสิงห์
รูปร่างอย่างขี้นอน (กินนร)	ร่อนรำมาท่าต่างกัน
แม่ลายพันเพื่อน	กระหนกล้วนแต่เครือวัลย์
บพบาทกล่าวพาดพัน	ยอมจำแทนหนักหนา
จำได้สิบสองบท	ตามกำหนดในวิญญา
เมื่อฟื้นตื่นขึ้นมา	แจ้งความเล่าเหล่าก้านัล
แจ้งตามเนื้อความฝัน	หน้าที่นั่งของท้าวไท

¹เครื่องแต่งกาย หมายถึง เครื่องลูกบิด กำไล ที่โนราใช้แต่งกายในปัจจุบัน (แป้น เรื่องแก้ว, สัมภาษณ์)

²มงกุฎ หมายถึง เทริดที่โนราใช้สวมศีรษะในปัจจุบัน (แป้น เรื่องแก้ว, สัมภาษณ์)

วันเมื่อจะเกิดเหตุ	ให้อาเพศกรรมจักไกล
ให้ออยากดอกมาลัย	อุบลชาติผลพฤษภา
เทพบุตรจตุจากสวรรค์	เข้าทรงครรรณางฉายา
รู้ถึงพระบิดา	โกรธโกรธาเป็นพื้นไฟ
ลูกชั่วร้ายทำขายหน้า	ใส่แพมาแม่น้ำไหล
พร้อมสินกำนัลใน	ลอยแพไปในธारा
พระพายก็พัดกล้า	เล (ทะเล) ก็บ้าพันกำลัง
พัดเข้าเกาะกะซัง	นั่งเงื่องงอยู่ในป่า
ร่อนรำไปถึงท้าว	โกสีย์เจ้าท่านลงมา
ซุบเป็นบรรณศาลา	นางพระยาอยู่อาศัย
พร้อมสิ้นทั้งไฟก (ฟูก) หมอน	แท่นที่นอนนางทราวมวย
ด้วยบุญพระหน่อไท	อยู่เป็นสุขเปรมปรีดี
เมื่อครรรภาถ้วนทศมาส	ประสูติราชจากนาถิ
อีกองค์เยี่ยมเทียมผู้ชาย	เล่นรำได้ด้วยมารดา
เล่นรำตามภาษา	ตามวิชาแม่สอนให้
เล่นรำพอจำได้	เจ้าเข้าไปเมืองอัยกา
เล่นรำตามภาษา	ท้าวพระยามาหลงไหล
จินจามพราหม์ข้าหลวง	ไททั้งปวงอ่อนน้ำใจ
จินจามพราหม์เทศไท	ยอมหลงไหลในวิญญา
ท้าวพระยาสายฟ้าฟาด	เห็นประหลาดใจนักหนา
คุณรลัษณ์และภัตรา	เหมือนลูกยานวของลำดี
แล้วหามาถามไถ่	เจ้าเล่าความไปถ้วนถึ
รู้ว่าบุตรแม่ทองลำดี	พาดัวไปในพระราชวัง
แล้วให้รำสนองบาท	ไทธิราชสมจิตหวัง
สมพระทัยหัตถยัง	ท้าวยลเนตรเห็นความดี
ท้าวประธานซึ่งเครื่องทรง	สำหรับองค์พระภูมิ
กำไลใส่กรศรี	สร้อยทับทรวงแพรวงษา
แล้วประธานซึ่งเครื่องทรง	คล้ายขององค์พระราชา
แล้วจดจำนรรจา	ให้ชื่อว่าขุนศรีศรัทธา

3. **ความเป็นมาของโนราตามความเข้าใจของคนในชุมชนทั่ว ๆ ไป** จากการบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่และคนในชุมชนโดยทั่วไปเกี่ยวกับการรับรู้และความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นมาของศิลปะการแสดงโนราโดยส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะใกล้เคียงกันกล่าวคือ เป็นความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของศิลปะการแสดงโนราในเชิงพื้นที่ต้นกำเนิดโนราว่าเกิดที่เมืองพัทลุง และบรรพบุรุษผู้ให้กำเนิดโนรารวมถึงผู้ที่เป็นโนราในอดีตคือเชื้อสายของกษัตริย์และบุคคลที่เป็นกลุ่มคนชั้นสูงในอดีต โดยสรุปได้ว่า คนในชุมชนต่างมีความเข้าใจและเชื่อร่วมกันว่าโนราเป็นศิลปะการแสดงที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ที่เกาะกะบังซึ่งอดีตเป็นส่วนหนึ่งของเมืองสทิงพระ โดยขณะนั้นเป็นเมืองหนึ่งของเมืองพัทลุงอันมีศูนย์กลางอยู่ที่บางแก้ว (ปัจจุบันคือพื้นที่ของวัดตะเขียนบางแก้ว อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง) โดยเป็นการร่ายรำที่เกิดจากเชื้อสายของกษัตริย์เจ้าเมืองพัทลุง และใช้สร้างความสุนทรีย์ในเมืองพัทลุงเมื่อครั้งอดีต ต่อมาได้ขยายเรื่อยมาสู่ชาวบ้านทั่วไปผ่านการเข้าไปเรียนรู้ฝึกฝนจากผู้ที่เป็นโนรา ได้มีเรื่อยมาในพื้นที่จังหวัดพัทลุงและขยายออกสู่พื้นที่อื่น ๆ ในเวลาต่อ ๆ มา โดยคนที่เข้ามาเป็นโนราถือเป็นส่วนหนึ่งของผู้ที่มีเชื้อสายทางโนราร่วมกันโดยมีต้นสายมาจากเชื้อสายของกษัตริย์เมืองพัทลุง และผู้ให้กำเนิดโนราและเป็นโนราในอดีตนั้นก็คือสิ่งที่คนปัจจุบันเรียกว่า ครูหมอโนรา ซึ่งมีหลายองค์ และมีความศักดิ์สิทธิ์สามารถให้คุณและโทษต่อคนได้ โดยความเป็นมาของโนราในการรับรู้ของคนในชุมชนสะท้อนออกมาผ่านการบอกเล่าดังนี้

โนราเค้าเชื้อสืบต่อกันมาว่าเป็นของบ้านเรา เกิดที่พัทลุงเนียแหละ เค้าก็เล่าต่อ ๆ กันมาว่าตอนนั้นเมืองพัทลุงอยู่ที่บางแก้ว เป็นของลูกเจ้าเมืองที่จำได้ก่อนเพื่อน หลังจากนั้นก็เป็นกันลุย (เยอะ) แต่แรก (เมื่อก่อน) คนเค้าถือกันว่าโนราเป็นของศักดิ์สิทธิ์ เป็นของสูง มีกำเนิดมาจากคนที่มีฐานะสูงเป็นถึงเจ้าเมืองพัทลุง ครูหมอมีหลายองค์ เค้าว่าเป็นเชื้อสายกษัตริย์ เป็นโหม (กลุ่ม) คนชั้นสูง เป็นเทพก็มี คนแต่แรก (สมัยก่อน) รุ่งนุ้ย่า ตายาย เค้านับถือกันเพ (นับถือกันทั้งนั้น) (คลี แก้วนุ่น, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2552)

“เท่าที่รู้เกี่ยวกับโนราที่เคยได้ยินมาเค้าว่าเกิดที่เมืองพัทลุงบนเกาะสทิงพระนู่น มีแม่ศรีมาลาเป็นครูต้น¹ แล้วต่อมาก็สืบทอดมาเรื่อย ๆ มันเป็นของสูงทั้งที่เกิดจากเชื้อสายกษัตริย์แล้วก็ครูหมอที่มีต่อ ๆ มา ศักดิ์สิทธิ์นะ คนแต่แรกนับถือกันเพ” (เอี่ยม ขุนเพชรวรรณ, สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2552)

¹ครูต้น หมายถึง ครูคนแรกของโนราคือ แม่ศรีมาลา

จากประวัติความเป็นมาของศิลปะการแสดงโนราที่ปรากฏในชุมชนบ้านเกาะ ประเด็นทั้ง 3 ลักษณะในข้างต้น ทำให้ทราบว่าคนในพื้นที่บ้านเกาะประดู่มีความเชื่อความเข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของโนราว่าร่วมกันในลักษณะที่ว่า ศิลปะการแสดงโนราเป็นสิ่งที่เข้ามาช้านานในพื้นที่ภาคใต้ เป็นการร่ายรำที่กำเนิดขึ้นจากเชื้อพระวงศ์ของเจ้าเมืองพัทลุงคือ นางศรีคงคา หรือนางนวลทองสำลีซึ่งเป็นธิดาของเจ้าเมืองขณะนั้น โดยการร่ายรำแบบโนราเกิดขึ้นครั้งแรกในพื้นที่เมืองพัทลุง ในบริเวณเมืองบางแก้ว (ปัจจุบันคือ วัดตะเขียนบางแก้ว อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง) ซึ่งเป็นศูนย์กลางเมืองพัทลุงขณะนั้น และอยู่ในที่ราบลุ่มทะเลสาบสงขลาทางด้านตะวันตกและเติบโตบนพื้นที่เกาะแห่งหนึ่งที่อยู่ในบริเวณที่ราบลุ่มทะเลสาบสงขลาทางด้านตะวันออกที่ชื่อว่า เกาะกะซัง ปัจจุบันคือเกาะสีชัง อันเป็นส่วนหนึ่งของเมืองสทิงพระซึ่งเป็นเมืองหนึ่งของเมืองพัทลุงในอดีต และต่อมากการร่ายรำแบบโนราได้ขยายออกมาสู่คนในวังและชาวบ้านภายนอกตลอดเรื่อยมาจนปัจจุบัน โดยคนที่เป็นโนราคนแรกก็คือ นางนวลทองสำลีซึ่งถือเป็นครูต้นหรือครูคนแรกของโนรา

อิทธิพลของโนราที่มีต่อด้านประวัติศาสตร์ ความเป็นตัวตนและเป็นเอกลักษณ์ของพัทลุง

โนรากลายเป็นส่วนหนึ่งในประวัติศาสตร์พัทลุงในเชิงของการเป็นศิลปะการแสดงที่มีและสื่อถึงการเป็นตัวตนและเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของจังหวัดพัทลุงที่มีการสื่อผ่านคำขวัญของจังหวัดที่ว่า “เมืองหนังโนรา อู่นาข้าว พราวน้ำตก แหล่งนกน้ำ ทะเลสาบงาม เขาอกทะลุ น้ำพุร้อน” อันเป็นที่รับรู้และยอมรับโดยทั่วของคนพัทลุง